13/07/2020

Πότε είπε ο Άγιος Παΐσιος «Αυτό μάλιστα!»

/ Ορθόδοξες Προβολές

Μια μοναδική, πρωτότυπη διήγηση για τον Άγιο Παΐσιο, που δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στη σελίδα “Αναλόγιο” του facebook, αναδημοσιεύουμε, αφού μέσω αυτής καταδεικνύεται η ταπείνωση και το μεγάλο ενδιαφέρον του Αγίου για τα πνευματικά, αλλά και η απόλυτη αδιαφορία του για τα υλικά αγαθά, ακόμα κι αν επρόκειτο για κάτι απλό!

«Σήμερα 11/6 εορτάζουν τρεις μεγάλοι Άγιοι της Εκκλησίας μας: ο Όσιος Σωφρόνιος του Έσσεξ, η αγία Ισαπόστολος Όλγα και η αγία Ευφημία.
Μετά την θεία Λειτουργία καθίσαμε στα παγκάκια του ναού κάτω από τον ίσκιο του πεύκου. Στην παρέα μας ήρθε και ο κ. Π.Δ. συνταξιούχος φιλόλογος προκειμένου να μας αποχαιρετήσει, γιατί την επόμενη μέρα θα έφευγε στο χωριό του για διακοπές. Η κουβέντα γύρισε κάποια στιγμή και στον Άγιο Παΐσιο τον οποίο συνάντησε στο Άγιον Όρος, όταν ήταν εν ζωή. Του ζητήσαμε να μας πει για την συνάντηση αυτή και δέχτηκε μετά χαράς. Διηγήθηκε:

Στην διάρκεια της σχολικής χρονιάς, είχα έναν μαθητή ο οποίος ήταν εύστροφος, πανέξυπνος και πολύ μελετηρός. Όποτε, όμως, μιλούσα μαζί του, είτε για να τον εξετάσω, είτε να του λύσω μια απορία, ένιωθα μια περίεργη ψυχρότητα στην

καρδιά μου. Έφτασα στο σημείο να αναρωτηθώ: “τι δαιμονικό πράγμα είναι αυτό που νιώθω”.

Το καλοκαίρι με μια παρέα επισκεφτήκαμε το Άγιο Όρος. Εγώ πήγαινα για πρώτη φορά. Ήταν αδύνατον να βρισκόμαστε εκεί και να μην επισκεφτούμε τον Άγιο Γέροντα Παΐσιο. Βρεθήκαμε στην Παναγούδα και μας έβαλε ο Άγιος στο γνωστό υπαίθριο αρχονταρίκι του. Όταν με είδε με ρώτησε από που είμαι και τι δουλειά κάνω. Του είπα ότι είμαι εκπαιδευτικός, φιλόλογος. Με κοίταξε λέγοντάς μου: “Τι να κάνετε κι εσείς οι εκπαιδευτικοί. Κάποιες φορές βαθμολογείτε και δαίμονες”! Λες και ήξερε τους λογισμούς και την εσωτερική μου κατάσταση όταν επικοινωνούσα με τον συγκεκριμένο μαθητή!

Εν συνεχεία μας διηγήθηκε το εξής περιστατικό. Κάποτε ήρθαν στην Παναγούδα δυο παλικάρια που τελείωσαν τις σπουδές τους και λέγανε για τα μεταπτυχιακά που θα έκαναν στο εξωτερικό. Βρε λεβέντες, τους λέω, πριν πάτε για μεταπτυχιακά, δεν πηγαίνετε πρώτα στον παπά να σας διαβάσει; Πράγματι ενώ οι δύο νέοι δεν έδειχναν ότι είχαν κάποιο πρόβλημα, μόλις ο ιερέας ξεκίνησε να διαβάζει εξορκισμούς, αυτοί έπεσαν κάτω, άρχισαν να μουγκρίζουν και του δάγκωναν τα παπούτσια. Είχαν δαιμόνιο και δεν το γνώριζαν.

Για πολύ καιρό, είχα τον εξής λογισμό: Από τη στιγμή που τα παιδιά πάνε σε φροντιστήρια ποιος είναι ο ρόλος μου στο σχολείο. Ο Άγιος χωρίς να του αναφέρω τίποτα, απάντησε στον λογισμό μου: Εσείς ως καθηγητές, σαν πρώτο και κύριο μέλημα πρέπει να έχετε την μετάδοση ήθους στα παιδιά. Με τον λόγο σας, αλλά κυρίως με τρόπο της ζωής σας.

Κάποιος από την παρέα του ζήτησε να μας πει κάτι για την προσευχή. Ο Άγιος σώπασε λίγο και σκεφτόταν. Μετά είπε: Να προσεύχεστε όπως ξέρετε, αλλά η προσευχή να σας γίνει ανάγκη καθημερινή.

Φεύγοντας του πρόσφερα ένα σακουλάκι ελληνικό καφέ. Ο Άγιος δεν το δεχόταν. Όταν του είπα ότι τον αγόρασα γι’ αυτόν, το δέχτηκε για να μη με στενοχωρήσει. Μετά έβαλα το χέρι στο τσεπάκι του πουκαμίσου μου, να του δώσω ένα χαρτάκι με ονόματα για να προσεύχεται. Δεν πρόλαβα να το βγάλω και μου το αρπάζει λέγοντάς μου: “Αυτό μάλιστα! Αυτό το θέλω”!
Συγκινητική η αγάπη και το ενδιαφέρον του Αγίου για τον κόσμο. Να έχουμε την ευχή του και τις πρεσβείες του».

Πηγή: Αναλόγιο, facebook